

Center kulture Španski borci / Mala dvorana
Premiera in 1. ponovitev: **torek 29.11.2016 ob 18 uri**
Ponovitve: 2. in 3. ponovitev: **torek 29.11.2016 ob 21 uri**

Eros Tanatos

Prečudni dvoboj med smrtno in življenjem, med lučjo in temo, se vpleta v sleherni trenutek posameznika. / The uncanny duel between life and death, between light and darkness, touches each moment of everyone's life.

Hanna Preuss	režija sonorične podobe / soundscape
Jaka Šimenc	svetloba in prostor / light & space design
Mala Kline	gib, koreografija / performance, choreography
Andraž Polič, Hanna Preuss	pesnitve / poetry
Jeremi Slak	prevodi / translations
Tjaša Celestina	kostumografija / costumography
Jan Slak	ritmične strukture / rhythm
Hanna Preuss	klavir, flava / piano, flute
Nataša Burger, Andraž Polič	glasovi / voices
Markus Krohn	zvočni inženiring / sound engineering
Jaro Jelovac	grafično oblikovanje / graphic design
Nada Žgank	fotodokumentacija / photo documentation
Damjana Lavrič-Golob	teksti / texts

Produkcija / Production
Hanna's atelje sonoričnih umetnosti

Producent / Producer
Marko Ipavec

Tehnična pomoč / Technical support
Zavod EN-KNAP

Projekt so podprli / Project supported by:
Mestna občina Ljubljana, NewForm Canada, RE plus, Center kulture Španski borci

Zahvala / Thanks to:
Lea Lenart, Markus Krohn, Anton V., Jožica Trstenjak, Nataša Burger.

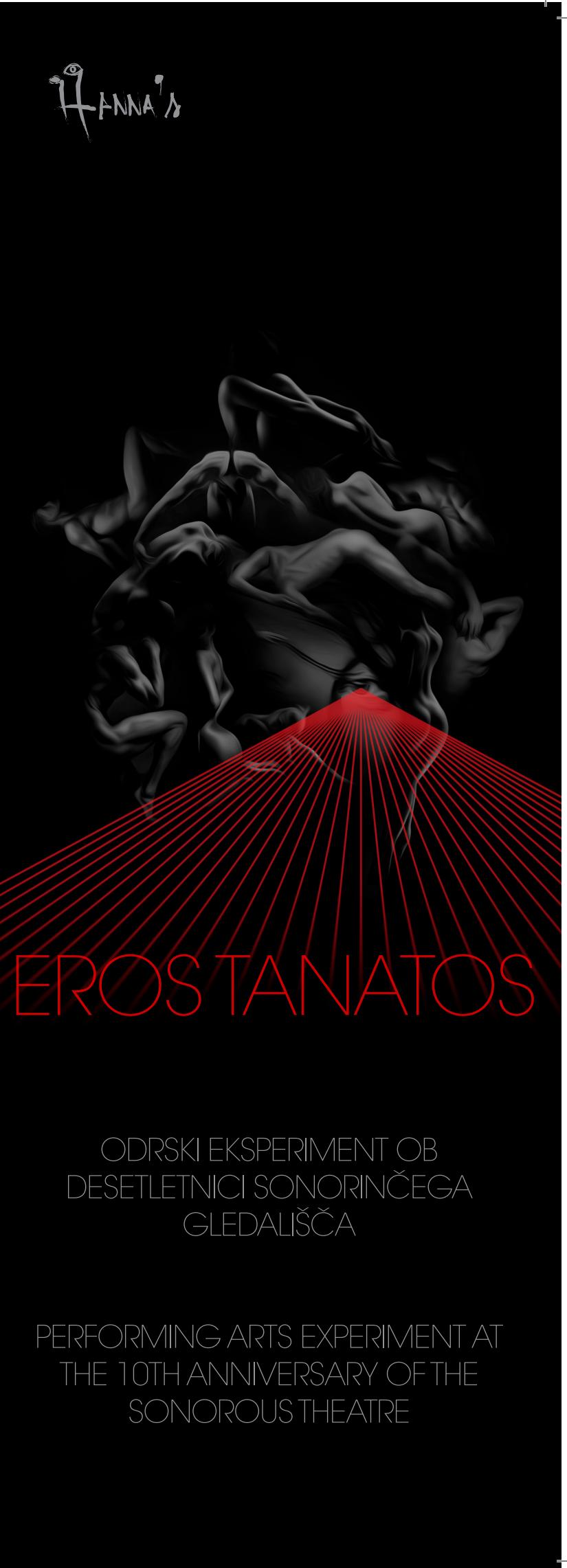
Prodaja vstopnic:
Center kulture Španski borci, Zaloška 61, 1110 Ljubljana
Blagajna je odprta med delovniki od 17. do 19. ure ter uro pred prireditvami.
blagajna@spanskiborci.si / tel.: +386 (0)1 620 87 90

Mestna občina
Ljubljana

NEWFORM
CANADA

Hanna Preuss

Samo dih na vratu mi je dal slutiti, da je tu.
Položil je svoje vibrirajoče roke na moja ramena,
slišala sem njegov topel, žameten, nizek glas.
Govoril mi je,
a nisem razločila besed.
Nizki toni so spravljali moje telo v drhtenje,
zvenelo je v meni,
podlegla sem, se predala, zaprla oči, razprla telo.
Roke so se počasi razlivale, plavale po mojem telesu,
igrale pesem,
ki je valovila mojo razbeljeno notranjost,
mrščila sleherni milimeter kože.
Glas je zrasel v trdoto,
vstopila je vame, širila sladkobo iz jedra mojega bitja navzven,
proti robu obstoja
dokler se nisva zlila v eno
v nezadržnem izbruhu zaslepljujoče svetlobe,
ki je za dolgo obsijala najini spojeni telesi.

Utrnil se je krik..
in odzvanja... odzvanja... odzvanja... za vedno odzvanja v mojem telesu.
Odzvanja
še dolgo zatem, ko je najino glasbo obnemel neizprosní čas.
Dolgo zatem,
ko je ljubosumna usoda čez rob smrti zvabila njegovo telo.

Hanna Preuss

Breath on my nape was the only notion of presence.
He placed his pulsating hands on my shoulders,
I heard his satin rumbling warm voice.
He spoke to me,
but I couldn't quite make out the words.
The low notes made my body tremble,
I quivered within
succumbing, letting go, my eyes closing, my body welcoming.
Hands spilling slowly, swimming across my figure,
played a song
that rippled my red-hot insides,
creasing each millimeter of skin.
The voice surged into a solid,
it entered, spreading sweetness from the core of my being outward,
towards the edges of existence,
until we coalesced into one
in an unstoppable cascade of light
shining, blinding, upon our fused frames.

A cry rings out..
and rings... and rings... it rings forever in my essence.
Ringing
long after our music is muted by merciless time.
Long after
fate jealously goads his steps past the mortal threshold.

Andraž Polič.

Privijem se k tvojemu toplemu telesu in ti se v polsnu odzoveš.
Počasi,
v ritmu zasanjanih spalcev objamem tvojo nežnico:
vžigam, padam in se dvigam kot mleko proti vreljšču.
Mala smrt naju raztelesi v lahkonno blaženost.
Mislim v dvojini?
Še hip pred tem sem čutil tvoj dotik z drugega konca tvojega vesolja.
Čutil sem tvojo samoto kot galaktično meglico.
Te poznam?
Zopet sem izginil v sanjsko snov in se v jutru zdramil ob tvojem obrazu.
Odprla si oči iz davnine in me prepoznala kot svoje otroštvo.
V ta breztežen čas je zavrtalo kolesje mestnega hrupa
in zvok
je pretrgal zračno mandalo -
v tišino so padle težke besede.

Andraž Polič.

I huddle up to your warm hourglass, half-asleep you respond.
Slowly,
in the rhythm of dreamers I embrace your tenderness:
I ignite, falling and rising like milk to the boil.
Small death dismembers us into effortless bliss.
In my mind, are I and us now the same?
It seemed like a moment ago, feeling your touch from the other end of the universe.
Sensing your loneliness like a galactic nebula.
Do I know you?
I re-descend into the stuff of dreams,
awakening to your face in the morning.
You open ancestral eyes and recognize me as your childhood.
Weightless time is scratched by the wheels of urban noise
and its grating sound
ruptures the airy mandala -
casting heavy words into silence.